

щина. Аз не помня всичките точки на тия наставления, но същността им беше тая: че Гръцките владици тръбва всекак и всекъде да пръпятствуват на распространението на Българските книги и да не допускат отварянето на Български училища. Ако нѣйдѣ поискат да си отворят училище, да им се прѣдложи да направят черква по-напрѣд; ако се види че не е възможно да се въспрѣпятствува за отваряне на училище, тогава Владиката тръбва да се погрижи той да се тури на чело на работата за да земе училището в' ръцѣ и под негов надзор. В' училищата Гръцкият език тръбваше да първенствува, а на Българският твърдѣ малко внимание да се обръща. Това писмо, като характерно за отношенията на Гърците спрямо Българите, аз го прѣдадох (заедно с' шест мѣдни Български пари намѣрени на Трапезица в' Търново от които една носеше името на Цар Тодор) на Хаджи Захария, който тогава на скоро миня прѣз Ловеч, когато втория път отиваше за Русия. Любопытните писма на Мелетия и тѣ сториха пари. Протосингел'а, Кара-Кехаята, осрѣдоточи обвинението си по случката с' Мелетия върху Николаки Терзюглу, първия тогава човѣкъ в' Ловеч, който бѣ повикан на духовен съд в' Цариград прѣд Патриарха. Аз дадох на Николаки тия писма да се послужи с' тѣх и той чрѣз тѣх можа да се оправдае и да увини Мелетия, но на втория ден слѣд оправданьето му той ся поминя в' Цариград от холерата.

Когато се върнах от манастир'я в' Ловеч, намѣрих че Ловчани си условили нов учител и без да се спрѣ заминах за Плѣвен (1848 г.) дѣто пристигнах срѣщу петдесетница. Ёще на вечер'та ходих в' черква, пѣх, четох парамитѣ, но, вмѣсто да ги четѣ по славянски, аз, както имах обичай, четох ги в' прѣвод на простобългарски. Това се твърдѣ хареса на Плѣвненци и ми спомогна лесно да се споразумѣя с' тѣх да им бѣдѣ учител. Но тук върхлѣх на друга бела, т. е. на друг Гръцки Владика. Агапий — тъй се наричаше той — тръбва да е знаел за мене и за моите боричкания с' Неофита в' Търново и от страх, види се, да не му размѣтѣ водата, рѣшил още от първия час да не ми допусне да останѣ в' Плѣвен. Той свиква чорбаджиитѣ, изсипва сума хули върху ми и им поръчва да не ме цѣняват. Като видѣ че с' това нѣма да се свърши работа, той прибѣгна за помощ до властитѣ и